

Sygn. akt VIII Gz 16/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Kala

Sędziowie: SSO Wojciech Wołoszyk

SSR del. Artur Fornal

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2016 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C.**

przeciwko (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 4 grudnia 2015 r., sygn. akt VIII GC 2101/15

postanawia:

1. oddalić zażalenie.
2. zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Elżbieta Kala SSO Wojciech Wołoszyk SSR del. Artur Fornal

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.057 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc). W ocenie Sądu I instancji, na gruncie sprawy niniejszej stroną przegrywającą proces jest pozwany. Sąd Rejonowy podkreślił, że przyczyną cofnięcia pozwu w przedmiotowej sprawie była okoliczność, że pozwany uregulował dochodzoną należność po wniesieniu pozwu. Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z treścią faktury załączonej do pozwu roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 1 maja 2015 r. Nadto, w dniu 27 maja 2015 r. powód wezwał pozwanego do jej uregulowania, wskazując, że brak zapłaty do dnia 3 czerwca 2015 r. będzie skutkowało skierowaniem sprawy na drogę sądową. Pozwany nie uiścił żądanej kwoty ani w terminie wskazanym w treści faktury ani też w terminie oznaczonym w treści wezwania, lecz 13 dni po wniesieniu sprawy do sądu. Sąd Rejonowy wyjaśnił, że na kwotę 3.057 zł złożyły się: opłata od pozwu (640 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany w zażaleniu zaskarżył w/w postanowienie domagając się jego zmiany poprzez odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania. W uzasadnieniu zażalenia pozwany wywodził, że w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniósł szereg argumentów świadczących o innych ustaleniach poczynionych pomiędzy stronami w zakresie terminu zapłaty

zobowiązania. Pozwany podniósł, że nie unikał uregulowania zobowiązania, a poinformował powoda, że stara się o pozyskanie środków i zapłaci za fakturę w najbliższym czasie. Pozwany wywodził, że cofnięcie pozwu uniemożliwiło mu wykazanie procesowo swoich twierdzeń. Zdaniem skarżącego, pozwany nie przyczynił się swoim postępowaniem do wytoczenia powództwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

W ocenie Sądu Okręgowego, wywody i ustalenia zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia uznać należało za prawidłowe. Argumentacja przedstawiona przez pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie i w żadnym przypadku oceny dokonanej przez Sąd Rejonowy nie podważa. W szczególności Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że pozwany jest w przedmiotowej sprawie stroną przegrywającą proces.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt II CZ 208/11 zasadą jest (art. 203 § 2 k.p.c.), że w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę.

Na gruncie sprawy niniejszej Sąd Rejonowy prawidłowo podkreślił, że przyczyną cofnięcia pozwu była zapłata przez pozwanego w dniu 25 czerwca 2015 r. przedmiotowego roszczenia. Powyższe nastąpiło już w trakcie procesu, zaś wierzytelność powoda była wymagalna w dniu 1 maja 2015 r., a zatem przed skierowaniem sprawy na drogę sądową. Pozwany był przy tym przed procesem wzywany przez powoda (por. pismo z dnia 27 maja 2015 r.) do zapłaty należności i poinformowany o tym, że brak zapłaty do dn. 3.06.2015 r. skutkować będzie wytoczeniem powództwa. W przedmiotowej sprawie prawidłowo zatem przyjął Sąd Rejonowy, że pozwany dał powodowi powód do wytoczenia powództwa.

W ocenie Sądu Okręgowego, wbrew twierdzeniom skarżącego w omawianej sprawie brak było podstaw do zastosowania art. 102 kpc i odstąpienia od obciążania pozwanego kosztami postępowania. Po pierwsze zauważyć należy, iż w sprawie niniejszej, wobec rezygnacji przez powoda z dochodzenia przedmiotowej należności i skutecznego cofnięcia pozwu, Sąd Rejonowy nie prowadził postępowania dowodowego. Treść zaskarżonego postanowienia jednoznacznie świadczy zaś o przegraniu procesu przez stronę pozwaną. Zasadą jest zaś, że strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (art. 98 § 1 k.p.c.). Przewidziany od tej zasady wyjątek, pozwalający na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów procesu, albo nie obciążanie jej w ogóle tymi kosztami, art. 102 k.p.c. dopuszcza tylko "w wypadkach szczególnie uzasadnionych". Zakwalifikowanie przypadku jako "szczególnie uzasadnionego" wymaga uwzględnienia całokształtu okoliczności sprawy. Do kręgu okoliczności tych należą m.in. sytuacja ekonomiczna czy życiowa strony przegrywającej, charakter sprawy, sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą, czy niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony przegrywającej.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 kwietnia 2012 r., wydanym w sprawie V CZ 2/12 (opubl. LEX nr 1214621) stwierdził, że przepis art. 102 k.p.c. powinien być zastosowany wówczas, gdy w okolicznościach danej sprawy obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu przeciwnika byłoby rażąco niezgodne z zasadami współżycia społecznego. Opierając się na regulacji art. 102 kpc Sąd powinien mieć w szczególności na uwadze, że w wyniku jej zastosowania dochodzi w istocie do wzajemnego zniesienia kosztów postępowania, czego konsekwencją w przedmiotowej sytuacji byłoby obciążenie kosztami strony wygranej (powoda). Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika też, aby pozwana spółka znajdowała się w trudnej sytuacji majątkowej

(okoliczności tej pozwany nie wykazał). Pozwany zresztą nie powoływał się w trakcie przedmiotowego postępowania na żadną z okoliczności mogących uzasadniać zastosowanie w stosunku do niego regulacji art. 102 kpc.

Mając powyższe okoliczności na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w pkt 1 postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy postanowił na mocy art. 98 § 1 k.p.c. Kwota 300 zł stanowi koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika strony powodowej, obliczone na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO Elżbieta Kala SSO Wojciech Wołoszyk SSR del. Artur Fornal